

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIEŁSKO, Sl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BRZESK n. B., Pułaskiego 1; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Dęblińska 11, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 239. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 4 września 1933 r. w sprawie uzupełnienia spisu instytucji naukowych i zakładów naukowo-badawczych, mających prawo przywozu z zagranicy bez cła środków, preparatów i przyrządów naukowych.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

239.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 września 1933 r.

w sprawie uzupełnienia spisu instytucji naukowych i zakładów naukowo-badawczych, mających prawo przywozu z zagranicy bez cła środków, preparatów i przyrządów naukowych.

Na podstawie § 10 pkt. 7 lit. c) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 276) w brzmieniu punktu 2-go § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 105), spis instytucji i zakładów naukowo-badawczych, podany w obwieszczeniu z dnia 28 maja 1932 r. w Nr. 131 „Monitora Polskiego” z 1932 r. pod poz. 162 (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 18 z 1932 r., poz. 295) i uzupełniony obwieszczeniem z dnia 11 stycznia 1933 r., ogłoszonym w Nr. 16 „Monitora Polskiego” z 1933 r. pod poz. 21 (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 3 z 1933 roku, poz. 16) oraz obwieszczeniem z dnia 9 czerwca 1933 r., ogłoszonym w Nr. 139 „Monitora Polskiego” z 1933 r., poz. 182 (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 19, z 1933 r., poz. 167) uzupełnia się przez dodanie instytucji: „Polski Instytut Welnoznawczy” i „Wileński Komitet do zwalczania raka”.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Kancelarii

P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pomiędzy Panem Prezydentem Rzeczypospolitej a królem Iraku Ghazim odbyła się następująca wymiana depezy:

„Jego Królewska Mość Król Iraku, Bagdad. Głęboko wzruszony przedwczesnym zgonem J. K. M. króla Feisala, proszę Waszą Królewską Mość przyjąć wyrazy mego najszczerzego współczucia. Równocześnie spieszę przestać Waszej Królewskiej Mości gorące podziękowania, które składam wraz z narodem polskim z powodu wstą-

pienia na tron, życząc Waszej Królewskiej Mości szczęśliwego i pomyślnego panowania.

(—) Ignacy Mościcki“.

„Jego Ekscelencja Pan Ignacy Mościcki, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa.

Jestem bardzo wzruszony wyrazami żywego współczucia, które Wasza Ekscelencja zechciała łaskawie przestać mi z powodu tak smutnego wypadku śmierci mego ojca. Dziękuję również Waszej Ekscelencji za jego powinszowania z okazji mej koronacji i z całego serca życzę zdrowia i szczęścia osobistego oraz pomyślności dla narodu polskiego.

(—) Ghazi“.

W związku z informacjami, podanymi przez niektóre dzienniki o reprezentacyjnym polowaniu, urządzonym przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej w Puszczy Rudnickiej dla korpusu dyplomatycznego i zaproszonych gości, kancelarja cywilna Pana Prezydenta R. P. komunikuje, że wiadomości te nie odpowiadają prawdzie.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Posel niemiecki von Moltke złożył w sobotę na ręce zastępcy dyrektora protokołu dyplomatycznego p. Rajnolda Przeździeckiego kondolencję z powodu tragicznej śmierci s. p. kpt. Lewoniewskiego.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

Zarządzeniem z dnia 29 kwietnia b. r. L. D. VI. 4490/3/33 zezwoliło Ministerstwo Skarbu Państwowej Fabryce olejów mineralnych „Polmin” we Lwowie na utworzenie i prowadzenie wolnego składu olejów mineralnych w porcie w Gdyni.

W powyższym wolnym składzie będzie mógł być przechowywany wyłącznie olej mineralny, sprowadzany z rafinerji Firmy „Polmin” w Drohobyczu pod węzłem podatku. Kontrolę skarbową nad tym składem wykonywa miejscowy urząd skarbowy akcyz i monopolów w Gdyni.

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Pan Minister W. R. i O. P. J. Jędrzejewicz zatwierdził statut oraz powołał tymczasowe kuratorium fundacji „Domy Akademickie im. Prezydenta Gabriela Narutowicza” w składzie następującym: Stanisław Jurkiewicz b. Minister Pracy i Opieki Społecznej, jako prezes, Emil Jerzy Czerniawski, prokurent B. G. K. i Aleksander Kawalkowski, naczelnik wydziału w Ministerstwie W. R. i O. P. jako członkowie. Jednocześnie P. Minister powołał p. Feliksa Dąbrowskiego, b. prezesa ogólnopolskiego związku Bratnich Pomocy z r. 1922/23, na stanowisko tymczasowego dyrektora fundacji. P. Dąbrowski jest długoletnim zasłużonym działaczem na polu samopomocy akademickiej.

—oOo—

Z Ministerstwa Komunikacji.

Pan Minister Komunikacji otrzymał następującą depezę:

„Minister Komunikacji Butkiewicz, Warszawa. Proszę przyjąć wyrazy głębokiego ubolewania z powodu ciężkiej straty, poniesionej przez pol-

skie lotnictwo przez śmierć kapitana Lewoniewskiego.

(—) Silin,

Zastępca Naczelnika Lotnictwa Z. S. R. R.“
Pan Minister Komunikacji przesłał depezę następującej treści:

„Zastępca Naczelnika Lotnictwa Komisarz Silin, Moskwa.

Proszę przyjąć wyrazy mojej głębokiej i szczerzej wdzięczności za przesłaną depezę kondolencyjną z powodu katastrofy, w której zginął kpt. Lewoniewski.

(—) Inż. Butkiewicz,
Minister Komunikacji“.

POŻYCZKA NARODOWA.

Przemówienie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej, P. Ministra Stefana Starzyńskiego, wygłoszone przez radio w dniu 16 września 1933 r.

„Dziękuję Zarządowi „Polskiego Radja” za to, że zaprosił mnie, jako Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej do wygłoszenia kilku słów do wszystkich radjesłuchaczy w Polsce — a może i tych poza Polską, którzy chwytają w tej chwili fale potężnego naszego Raszyna. Mogę Wam oświadczyć, że zadanie mam bardzo ułatwione przez to, że wiem napewno, iż niema już dziś w Polsce nikogo, kto by nie wiedział o rozpisaniu przez Rząd Pożyczki Narodowej.

I nietylko niema dziś wśród nas kogoś, kto by nie wiedział o rozpisaniu pożyczki — ale przede wszystkim wszyscy wiemy, dlaczego Rząd pożyczkę rozpiął — jakie ma ona dla Państwa i dla każdego z nas znaczenie i dlaczego będzie ona miała w Polsce wyjątkowe, może nieznanne w świecie, powodzenie.

Wiemy wszyscy, że tak Rząd nasz, jak i cały kraj, całe społeczeństwo walczy od lat kilku z trudnościami światowego kryzysu gospodarczego, który i nas nie oszczędził. Wiemy wszyscy, że Polska, mimo naszych własnych trudności domowych, stała się dzisiaj w Europie jednym z nielicznych krajów, których ład finansowo-gospodarczy i spokój społeczno-polityczny stały się przedmiotem zazdrości i celem dążenia wielu potężniejszych od nas państw i mocarstw. Stało się tak dlatego, żeśmy odrazu, gdy dochody nasze się zmniejszały, poczęli zmniejszać nasze wydatki i przystosowywać się do nowych warunków. Na tej drodze kroczył przede wszystkim nasz Rząd, zmniejszając stopniowo wydatki Państwa o jedną-trzecią i redukując planowo to wszystko, co bez szkody dla nas, jako całości, zredukowanem być mogło. Gdy zaś dzisiaj środki redukcji wydatków Państwa zostały wyczerpane — a równowaga budżetu wymagałaby zwiększenia dochodów Państwa, Rząd, nie chcąc zwiększać obciążania ludności nowymi podatkami, zwrócił się do cobywaleli o pomoc. Pomoc ta jednak nie ma być bezwrotnem na rzecz Państwa świadczeniem, lecz pożyczką, która zwrócona będzie w ciągu lat 10-ciu, a może wcześniej, zabezpieczona została od wszelkich nieprzewidzianych — choć dla nas nieprawdopodobnych wahań walutowych, gdyż opiewa na złote w zlocie, a nadto każdemu obywatelowi przynosić będzie godziwe oprocentowanie 6 od sta, licząc zaś kurs emisyjny i możność bonifikat przy wcześniejszej wpłacie — blisko 7 od sta.

Aby obligacje tej pożyczki uczynić bardziej użytecznymi dla ich posiadaczy, Rząd dał im nietylko te przywileje, jakie mają już inne pożyczki, a więc zwolnił obligacje i dochód od nich od podatków państwowych i samorządowych, nadał im prawo papierów pupilarnych, ale również nadał im szereg przywilejów, nieznanych dotąd innym pożyczkom.

A więc obligacjami Pożyczki Narodowej będzie mógł być spłacany podatek od spadku i od darowizn, a wreszcie obligacje te i kupony od nich nie mogą ulec żadnemu zajęciu zarówno z tytułu należności prywatnych, jak i należności publiczno-prawnych.